

COBLES DE LA MARE DE DÉU DEL ROURE

LLETRA Y TONADA DE MOSSEN JACINTO VERDAGUER

CHOR
Ver - ge del Rou - re de Fruit es - tel, feu - nos - hi plou - re gra - cies del

cel, feu - nos - hi plou - re gra - cies del cel,

VEÛ
So - ta u - na bran - ca d'un rou - re om - briu, co - lo - ma blan - ca fé - reu lo

niu, co - lo - ma blan - ca fé - reu lo niu

*Verge del Roure,
de Fruit estel,
feu-nos-hi ploure
gracies del cel.*

Quan se moria
l'arbre envellit,
per vos, Maria,
ha reverdit.

Rosa boscana,
blanch gossami,
feu d'eixa plana
vostre jardí.

Noys y donzelles
porteu-li flors,
porteu-li ab elles
els vostres cors.

Y eixes masses,
horts catalans,
de setelles,
d'héroes y sants,

Sota una branca
d'un roure ombriu,
coloma blanca
féreu lo niu.

Si'l vent l'espolsa
pom de verdor,
com arpa dolça
llença remor

Les cogullades
y'l rossinyol
vos fan albaides
al sorti'l sol.

En eixa plana
torhom vos diu,
oh Sobirana,
que'ns benehiu.

Esteu, Maria,
vora'l camí
per ser la guia
del pelegrí.

Tant alt niareu
per veure'l pla,
pla que reardreu
bé florirà.

Desde Cabrera
fins a Ròpit,
erra niés vora
no hi ha florit

Les pastorettes
vos porten rams,
rams de florettes
d'aqueixos camps.

Benehiu serra,
poble y conreu,
y aqueixa terra
plena de Déu.

Al cel guieu-nos,
estel de Fruit,
y a Jesús deu-nos,
que es vostre fruit.

